

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Co/5/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1026200099
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1026200099.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a členov senátu JUDr. Otílie Belavej a JUDr. Romana Bolebrucha v právnej veci navrhovateľky: N. U. C., B. XX.XX.XXXX, X. T., Vajanského 20, proti povinnému z neodkladného opatrenia (ďalej aj "povinný" alebo „odporca“): J. U., B. XX.XX.XXXX, X. T., P. XX, t.č. ÚVTOS Hrnčiarovce, zastúpený splnomocneným zástupcom: J. U., B., XX.XX.XXXX, X. L. T. Č..XXX, XXX XX L. T., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 05. januára 2026, č. k. 31C/1/2026-23, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Navrhovateľka má proti povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil povinnému, aby dočasne nevstupoval do nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XX evidovanom Okresným úradom T., okres T., obec : T., katastrálne územie: T., a to stavby postavenej na pozemku parcela č. XXXX, súpisné číslo XXX, druh stavby rodinný dom, popis stavby rodinný dom, a na pozemky evidované ako parcely registra S. s parcelným číslom XXXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 166m², parcela číslo XXXX, druh pozemku záhrada, o výmere 233m² o to do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úplné vylúčenie odporu z užívania tejto nehnuteľnosti alebo na obmedzenie tohto užívacieho práva (I.výrok). Uložil navrhovateľke, aby v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala proti povinnému žalobu o jeho úplné vylúčenie z užívania alebo na obmedzenie tohto užívacieho práva k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XX evidovanom Okresným úradom T., okres T., obec: T., katastrálne územie: T., a to stavby postavenej na pozemku parcela č. XXXX, súpisné číslo XXX, druh stavby rodinný dom, popis stavby rodinný dom, a na pozemky evidované ako parcely registra S. s parcelným číslom XXXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 166m², parcela číslo XXXX, druh pozemku záhrada, o výmere 233m², inak uznesenie o nariadenom neodkladnom opatrení aj bez návrhu v časti výroku I uznesenia zruší (II. výrok). Ďalej uložil odporcovi povinnosť, aby sa nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 (desať) metrov, s výnimkou súdnych konaní, trestných konaní alebo iných konaní pred orgánmi verejnej správy a to po dobu jedného roka od právoplatnosti tohto uznesenia. (III. výrok). Priznal navrhovateľke nárok na náhradu trov konania voči odporcovi v rozsahu 100 % (IV. výrok).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zdôvodnila tým, že má strach o svoj život. Žalovaný je jej manžel, ktorý sa voči nej viackrát dopustil fyzického násillia. Aktuálne je z týchto dôvodov v Ústave na výkon trestu

odňatia slobody, pričom existuje dôvodné riziko, že po prepustení z ústavu na výkon trestu sa vráti do spoločnej domácnosti. Odporca už čoskoro môže požiadať o podmienené prepustenie a táto okolnosť v navrhovateľke vzbudzuje veľký strach, keďže sa odporca bude môcť vrátiť do spoločnej domácnosti. Navrhovateľke avizoval, že jej všetko zráta a preto je jej telesná a duševná integrita ohrozená. Odporca voči nej prechováva nenávisť a nepáči sa mu, že sa rozhodla brániť voči jeho fyzickým atakom prostredníctvom polície. S odporcom žila v spoločnej domácnosti, pričom však po požití alkoholu bol odporca agresívny a dopúšťal sa voči nej fyzického násillia. Toto vyvrcholilo dňa 15.07.2025, keď prišiel pod vplyvom alkoholu do spoločnej domácnosti. Vtedy sedela s dcérou B. X. a jej kamarátkou U. na terase, pričom odporca pristúpil k stolu a potom k nej a jej dcére a začal ich silno hladkať po vlasoch. Následne ju silno chytil za vlasy a začal ju ťahať. Dcéra a jej kamarátka sa jej zastávali. Odporca povedal dcére, nech sa do toho nestará a na to ju udrel do oblasti spánku rukou a začal medzi nimi konflikt. Vulgárne im nadával, vyhrážal sa im zabitím a fyzicky ich napadol. Vysotil ju napríklad cez dvere, na čo sa buchla hlavou o zem alebo ju škrtil. Keď sa jej dcéra snažila odporcovi zabrániť, aby ju opäť fyzicky napadol, odhodil na zem aj ju, pričom jej dcéra zostala na zemi nehybne ležať. Navrhovateľka mala strach, že ju zabil. Počas tohto incidentu kamarátka jej dcéry privolala políciu. Odporca bol 16.07.2025 vykázaný zo spoločného obydlija. Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č.k. OT/36/2015 - 117 zo dňa 19.07.2025 bol odporca uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22.07.2025. Podľa navrhovateľky je potreba bezodkladnej úpravy daná násilným správaním odporcu k nej. Konflikty medzi nimi sa stupňovali až do právoplatného odsúdenia odporcu. Pokiaľ ide o dôkaz, že jej osobná integrita nesie znaky násillia, odkázala na trestný spis OT 36/2025. Potreba úpravy pomerov je naliehavá a spolužitie s odporcom sa stalo pre ňu neznesiteľným, keďže odporca má vysokú mieru agresivity. Uviedla, že na čas, kým príde k rozvodu ich manželstva a vyporiadaniu ich bezpodielového spoluvlastníctva je nevyhnutné, aby mal odporca zákaz vstupu do rodinného domu. Žiadala buď rozhodnúť o neodkladnom opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. e) alebo prípadne podľa písmena f) a taktiež mu nariadiť zákaz sa k nej približovať. Vzdialenosť 10 metrov je odporcom odsledovateľná a poskytuje mu priestor reagovať na jej blížiacu sa prítomnosť. Jej zároveň poskytnite primeranú ochranu, pretože ide o dostatočnú vzdialenosť na zamedzenie osobného, vizuálneho a slovného kontaktu, pričom však zároveň je možné zrealizovať styk odporcu s ich maloletým dieťaťom. Oproti právam odporcu pri podaní takéhoto návrhu stoja práva obete - navrhovateľky, ktorá nemá byť vystavená násilliu. Záverom ešte raz zdôraznila, že bola hrubo zasiahnutá konaním odporcu a obáva sa o svoj život a v prípade nevydania neodkladného opatrenia by mohol byť ohrozený jej život.

3. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že súd prvej inštancie z obsahu spisu zistil, že navrhovateľka a povinný sú manželia a sú rodičmi maloletého syna T., B.. XX.XX.XXXX. Z listu vlastníctva č. XX, okres T., katastrálne územie T., obec T. s údajmi platnými k 10.11.2025 mal tiež za preukázané, že navrhovateľka a odporca sú na liste vlastníctva zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci podiel 1/1 rodinného domu so súpisným číslom XXX postaveného na parcele č. XXXX o výmere 166m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie a parcely XXXX o výmere 233m², druh pozemku záhrada s titulom nadobudnutia kúpna zmluva V-2227/2018, právoplatná 16.05.2018. Povinný bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky č.k. OT/36/2025 - 117 zo dňa 19.07.2025, právoplatným dňa 19.07.2025 uznaným za vinného, že dňa 15.07.2025 v čase okolo 23:00 hod. v rodinnom dome č. XXX/XX na P. D. v meste T. vulgárne nadával a viackrát sa zabitím vyhrážal poškodeným, svojej manželke N. U. C. a jej dcére B. X., pričom tieto počas toho aj fyzicky napadol tým spôsobom, že ich udrel do hlavy a hádzal po nich rôzne predmety a teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to u neho mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa výpovede navrhovateľky ako aj jej dcéry B. X. pred OO PZ Malacky zo dňa 16.07.2025, sa povinný agresívneho správania dopúšťal od roku 2013 a to niekoľko krát do roka v súvislosti s nadmerným požitím alkoholických nápojov. Z lekárskej správy z 18.07.2025 súd zistil, že ošetrojúca lekárka udávala na otázky polície, že postihnutá - navrhovateľka jej udávala, že bola napadnutá manželom, sotil ju zo schodov, škrtil ju, zhodil ju na zem, kopal, udieral pästou. Poškodená mala otras mozgu, pomliaždenie hlavy, krku, hrudníka, hrudnej chrbtice, oboch ramien, pravého bedra, išlo o ľahké poranenia. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 16.07.2025, súd prvej inštancie zistil, že povinný bol vykázaný zo spoločného obydlija a to z rodinného domu č. XXX/XX na ulici P. P. T. a príľahlých priestorov na dobu 14 dní. Z lustrácie povinného súd zistil, že tento sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a to od 16.07.2025 na základe spisu OT 36/2025 a vo výkone má byť

do 16.03.2026 a ďalej následne od 16.03.2026 do 14.06.2026 bude vykonávať trest odňatia slobody na základe spisu OS Malacky č.k. OT 93/2024, pričom v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky č.k. OT 93/2024 bol odporca uznaný za vinného z ďalšieho trestného činu a to prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky.

4. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia ako i doloženými listinnými dôkazmi právne odkazujúc na § 324 ods.1, § 325 ods. 1, ods. 2, písm. e), f) a h), § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, ods. 2, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, ods. 2, § 330 ods. 1, ods. 2, § 193, 2 C.s.p., § 27a ods. 1 zákona o policajnom zbore, § 146 ods. 2, Občianskeho zákonníka, § 46 ods. 8, § 46 ods. 9 Trestného poriadku a dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. V odôvodnení vysvetlil charakteristiku a definíciu neodkladného opatrenia a predpoklady pre jeho nariadenie.

5. Skonštatoval, že z predložených listinných dôkazov mal jednoznačne preukázané, že povinný bol právoplatne odsúdený a uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Malacky OT 36/2025 - 117 zo dňa 19.07.2025, právoplatným dňa 19.07.2025 z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a za to bol odsúdený, na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov na tom skutkovom základe, že v čase okolo 23:00 hod. v rodinnom dome č. XXX/XX na P. D. v meste T. vulgárne nadával a viackrát sa zabitím vyhrážal poškodeným, svojej manželke N. U. C. a jej dcére B. X., pričom tieto počas toho aj fyzicky napadol tým spôsobom, že ich udrel do hlavy a hádzal po nich rôzne predmety a teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to u neho mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Taktiež mal súd z lekárskej správy navrhovateľky preukázané, že odporca jej dňa 15.07.2025 spôsobil aj ľahšie zranenia ako otras mozgu, pomliaždenie hlavy, krku, hrudníka, hrudnej chrbtice, ramien a pravého bedra. Podľa výpovede navrhovateľky ako poškodenej sa odporca mal agresívneho správania dopúšťať od roku 2013 a to niekoľko krát do roka v súvislosti s nadmerným požitím alkoholických nápojov. Taktiež navrhovateľka vypovedala a táto skutočnosť je uvedená aj v lekárskej správe, že je liečená na depresívny syndróm pre ktorý je aj čiastočne invalidná, pričom počas výsluchu dávala za vinu tomuto stavu životu s odporcom. Navrhovateľka a odporca sú manželia od roku 2011 a majú spoločné dieťa. Súd taktiež zistil, že na tunajšom súde sa vedie ich rozvodové konanie pod č.k. 9P 1/2026. Zároveň medzi nimi existuje aj vzťah páchatel'a trestného činu a poškodenej týmto trestným činom. Súd prvej inštancie mal za dostatočne osvedčené ohrozenie integrity navrhovateľky povinným, pričom aj napriek právoplatnému odsúdeniu povinného nie je možné vylúčiť dôvodnú obavu navrhovateľky, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa v prípade jeho nastahovania do spoločnej nehnuteľnosti, bude povinný pokračovať pod vplyvom alkoholu v násilnom správaní voči navrhovateľke, prípadne, že sa dopustí skratového konania pod vplyvom emócií z podaného návrhu na rozvod a prípadnej pomsty za výkon trestu. Navrhovateľka jednoznačne preukázala, že je obeť trestného činu a že sa jej odporca vyhrážal smrťou, čo je uvedené v skutkovej vete právoplatného trestného rozkazu, ktorým je súd viazaný ako výrokom o vine tak aj skutkovou vetou. Hoci teda je odporca umiestnený vo výkone trestu, súd mal za to, že nejde o dlhý trest, pričom je zaradený do zariadenia s minimálnym stupňom stráženia a existuje aj možnosť, že odsúdený vo výkone trestu s minimálnym strážením môže opustiť väznicu na vychádzku alebo mimoriadne voľno s povolením riaditeľa ústavu samozrejme za splnenia prísnych kritérií, prípadne môže byť preradený do otvoreného oddelenia. Navyše odporca môže požiadať o podmienené prepustenie. Podľa názoru súdu, by bolo formalistické a povrchné považovať návrh navrhovateľky za predčasne podaný a požadovať od nej jeho podanie až v prípade prepustenia odporcu z výkonu trestu odňatia slobody. Navrhovateľka preto podľa súdu prvej inštancie jednoznačne osvedčila dôvodnosť jej podaného návrhu, ktorým žiadala jednak zakázať odporcovi vstupovať do spoločnej nehnuteľnosti a jednak sa k nej nepribližovať na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov.

6. Vo vzťahu k časovému obmedzeniu pokiaľ ide o zákaz vstupu do nehnuteľnosti súd prvej inštancie ozrejmil, že nemôže nariadiť neodkladné opatrenie zákazu vstupu do nehnuteľnosti bez časového obmedzenia, keďže nehnuteľnosť, z ktorej má byť odporca vylúčený z užívania je v bezpodielovom spoluvlastníctve tak navrhovateľky ako aj odporcu. V opačnom prípade by súd neprípustným spôsobom zasiahol do vlastníckeho práva odporcu. Navrhovateľka v návrhu neuviedla na aký čas žiada nariadiť neodkladné opatrenie a iba v jeho odôvodnení uviedla, že bude nevyhnutné, aby mal odporca zákaz vstupu do rodinného domu na čas, kým príde k rozvodu ich manželstva a vyporiadaniu ich bezpodielového spoluvlastníctva. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka v petite žiadala v podstate nariadiť neodkladné opatrenie neobmedzene, pričom tvrdila, že sa spolužitie s odporcom stalo neznesiteľným, súd prvej inštancie odkázal navrhovateľku na podanie žaloby vo veci samej v súlade s § 336 ods. 1

C.s.p. a to na podanie žaloby v zmysle § 142 ods. 2 OZ o úplné vylúčenie odporu z užívania spoločnej nehnuteľnosti alebo na obmedzenie tohto užívacieho práva podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. 7. Pokiaľ ide o určenie vzdialenosti 10 metrov, na ktorú sa povinný nemôže priblížiť k navrhovateľke s výnimkou na súdnych konaní, správnych konaní, resp. vyšetrovacích úkonov, súd prvej inštancie skonštatoval, že čo sa týka zákazu alebo obmedzenia priblíženia sa na určitú vzdialenosť v zmysle neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ C.s.p. ide o menej závažný zásah do osobných slobôd povinnej osoby a je ex lege podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľky mohla byť ohrozená. Vzhľadom na vyššie uvedené závery, v zmysle ktorých navrhovateľka osvedčila vysokú pravdepodobnosť, že je ohrozená jej telesná a duševná integrita, pričom v prípade ich budúceho osobného kontaktu možno dôvodne predpokladať, že v takomto správaní bude odporca ďalej pokračovať, považoval za dôvodné povinnému uložiť aj povinnosť nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov. Súd prvej inštancie posúdil, že nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia je účelné, aby súd zabránil rizikovému správaniu povinného na čas predovšetkým do rozvodu manželstva a obmedzil jeho trvanie na jeden rok. V danom prípade sa mala agresivita odporcu prejavovať iba v domácom prostredí a to po nadmernom užití alkoholických nápojov a preto nariadenie nepribližovania na jeden rok, prvoinštančný súd považoval za dostačujúce.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko navrhovateľka bola v konaní plne úspešná, priznal jej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby bol návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnutý. Namietal, že sa v súčasnosti nemôže primerane brániť, podávať potrebné návrhy a dôkazy. Žiadal preto, aby súd vo veci vytyčil riadne pojednávanie a vykonal ním navrhnuté dôkazy a vypočutie svedkov: svojho otca, zástupcov obce H., jeho zamestnávateľa, vypočutie psychiatra u ktorého sa liečila žalobkyňa, súdny návrh na zverenie B. X. do osobnej starostlivosti starých rodičov z L.V. T.. Argumentoval, že v dedine L. T. je uznávanou a vážnou osobou, dlhodobo pracujúcou u svojich zamestnávateľov, že je vyučený murár a v tejto svojej práci je žiadaný odborník aj v širokom okolí. Poprel, že by mal problémy s alkoholom alebo konflikty s akýmikoľvek osobami. Akcentoval, že v dedine ho nikto nepozná ako konfliktnú osobu. Naopak žalobkyňa je podľa odvolateľa dlhodobým psychiatrickým pacientom. Niekoľkonásobne sa preto musela liečiť aj v psychiatrických zariadeniach. Má dlhodobo a pravidelne užívať lieky, ktoré jej majú zabrániť jej explóziám v chovaní, kedy sa nevie, v žiadnom prípade, udržať a zdržať svojej agresie ktorou trestá svoje okolie. Jej paranoja spočíva podľa mienky povinného v tom, že má svoju víziu ako ju všetci nemajú radi a jej ubližujú a ona sa musí brániť a tak pri svojom „bránení“ používa násilie voči celému svojmu okoliu. Kričí, nadáva a ničí predmety okolo seba. Podčiarkol, že dokonca rodičia navrhovateľky žiadali o zverenie dieťaťa navrhovateľky, B. X., do ich osobnej starostlivosti, nakoľko vedeli ako je dieťa ohrozené na zdravom vývoji a prípadnom zdraví, keď žalobkyňa lieky nebrala. Odvolateľ zdôraznil, že z celého uvedeného návrhu je zrejmé, že sa ho navrhovateľka snaží v jeho neprítomnosti v ich spoločnom dome obráť o jeho osobné veci, ktoré som tam v uvedený čas všetky zanechal. Zanechal som tam aj všetko svoje drahé pracovné vybavenie potrebné k mojej práci.

10. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu povinného navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Jeho odvolanie považovala za chaotické, nedostatočné, nedôvodné, nepodložené dôkazmi. Mala za to, že tvrdenia odvolateľa sú v nadmernej miere fabulácie. V prípade vytyčenia pojednávania vo veci odvolania, si dovoľujem požiadať o moje vypočutie bez manželovej prítomnosti (nechcem sa s ním stretnúť). Manželove činy hovoria za neho: ani jedenkrát nevyjadril ľútosť za fyzické napadnutie, dcére sa ani len listom neospravedlnil, nedeklaroval svoju snahu sa zmeniť, aby sa jeho činy neopakovali. Počas súdneho pojednávania vo veci nebezpečného vyhrážania sa zabitím a fyzickým útokom, neprejavil snahu sa liečiť a rehabilitovať od závislosti na alkohole a patologickom hraní, čo je základný predpoklad na odstránenie agresívneho, nezodpovedného a neľudského správania. Bola toho názoru, že povinný sa vyjadruje k nerelevantným veciam. Celý čas opisuje seba ako obeť, neobáva sa zopakovania svojho patologického správania, ale obáva sa o "svoje veci", resp. veci a príslušenstvo, ktoré je súčasťou BSM. Manželove odvolanie podľa nej deklaruje iba jeho snahu dostať sa ku nej a k jej dcére. Neľutoval a nevyvrátil ani svoje vyhrážky, „že nám to spočíta, keď vyjde von a že sme skončili“. Zdôraznila, že narušenie jej integrity by mohlo mať za následok zhoršenie jej zdravotného stavu (manžel to veľmi dobre vie, počas mojej nemocenskej a rekonvalescencie sa ku mne správal neľudsky, bez „štipky“ hanby, v opitosti sa v tom doslova vyžíval).

11. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach uplatnených dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a vychádzajúc zo skutkového stavu v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 C.s.p.), dospel k záveru, že odvolanie povinného nie je dôvodné.

12. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, avšak musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozeniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

13. Pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 písm. e) C.s.p. postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia, ktoré znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce) a postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násilnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydľie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násilnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadaním náhradného bývania. Podľa § 328 ods. 2 druhej vety C.s.p., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

14. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) a h) C.s.p. sú splnené iba v prípade, ak je osvedčené, že konaním osoby, ktorej sa má obmedzenie uložiť, je alebo môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby (navrhovateľa). Účelom tohto neodkladného opatrenia je poskytnúť dotknutej fyzickej osobe ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je alebo môže byť ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, s cieľom zabrániť akejkoľvek forme rodovo motivovaného násilia alebo násilia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násilie, obťažovanie, sexuálne násilie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Uvedená právna úprava vychádza z účelu a cieľa Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181/4, 29. 6. 2013), vyjadreného v odseku 6 Preambuly citovaného Nariadenia.

15. Nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) a h) C.s.p. je teda podmienené osvedčením skutočnosti, že konaním povinného telesná alebo duševná integrita navrhovateľa je alebo by mohla byť ohrozená, pričom sa nevyžaduje, aby k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity už reálne došlo. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri rozhodovaní o návrhu

na nariadenie tohto druhu neodkladného opatrenia je stanovisko protistrany v zásade protichodné a často dochádza k potrebe rozhodnutia v zložitej situácii tvrdenia proti tvrdeniu. Preto je dôležité, aby navrhovateľ neodkladného opatrenia predložil najmä listinné dôkazy ako lekárske správy, záznamy polície, trestné oznámenia, čestné vyhlásenia tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), a podobne, na základe ktorých budú osvedčené skutočnosti rozhodujúce pre nariadenie neodkladného opatrenia.

16. V predmetnom konaní sa navrhovateľka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e,) f), h) C.s.p.. Súd prvej inštancie z predložených listín mal za osvedčenú potrebu nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia voči povinnému, teda potrebu bezodkladnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a prejednaní odvolania povinného viazaný pritom dôvodmi odvolania zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany navrhovateľky bola dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej potreby naliehavej úpravy pomerov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré nasvedčujú tomu, že navrhovateľka je zo strany povinného dlhodobo vystavená agresívnemu správaniu, fyzickým atakom, vyhrážaniu ohrozujúcemu jej telesné zdravie a psychickému ubližovaniu v podobe osočovania, zastrášovania a vulgárneho nadávania, ktoré je spôsobilé ohroziť jej duševné zdravie. Správanie povinného, po nadmernom požití alkoholických nápojov vyvoláva u navrhovateľky dôvodné obavy o jej zdravie, pocity strachu, zúfalstva a bezmocnosti. Navrhovateľka nebezpečné správanie zo strany povinného, ako aj stav, ktorý neznesie odklad, hodnoverne osvedčila konkrétnymi tvrdeniami o nebezpečných prejavoch správania povinného v opise rozhodujúcich skutočností v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré podložila listinnými dôkazmi citovanými súdom prvej inštancie v bodoch 6.-10. odôvodnenia napadnutého uznesenia. Predložené listinné dôkazy dostatočne spoľahlivo osvedčujú, že je dlhodobo vystavená nebezpečnému vyhrážaniu sa žalovaným vzbudzujúcim v nej dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Navrhovateľka tak náležite osvedčila neoprávnený zásah do jej telesného a duševného zdravia takej intenzity, že možno dôvodne predpokladať pokračovanie povinného v jeho rizikovitom správaní alebo stupňovanie jeho závažnosti po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

17. Pokiaľ povinný v rámci svojej obrany uvedenej v odvolaní tvrdil, že nikde a nikdy v dedine nemal žiadny problém s alkoholom a ani s nijakou osobou a nikto ho nepozná ako konfliktnú osobu, odvolací súd konštatuje, že tieto tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Naopak z obsahu spisu preukázateľne vyplýva jeho problémový vzťah s alkoholom, o čom svedčí už len tá skutočnosť, že v súčasnosti sa vykonáva trest odňatia slobody práve v dôsledku toho, že uznaný za vinného z trestného činu a to prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorého sa mal dopustiť v priebehu roka 2024. Následne po tomto odsúdení, bol uznaný za vinného z trestného činu nebezpečného vyhrážania, ktorého sa mal dopustiť práve vo vzťahu k navrhovateľke. Povinný vzhľadom na uvedené nedôvodne namieta, že sa nedopúšťa fyzického alebo psychického násillia, keď tvrdenia navrhovateľky v tomto smere sú podložené konkrétnymi a objektívnymi dôkazmi, ktoré viedli k odsúdeniu povinného z úmyselného trestného činu nebezpečného vyhrážania. S prihliadnutím na uvedené je rovnako nedôvodnou aj jeho tvrdenie spočívajúce v tom, že je v dedine L. T. uznávanou, pracovitou a váženou osobou.

18. Ako nenáležitú vyhodnotil odvolací súd aj argumentáciu povinného týkajúcu sa tvrdení, že je navrhovateľka psychiatrický pacient, že je agresívna, paranoidná, že ničí predmety okolo seba, že si zranenia spôsobuje sama a že je to naopak ona, ktorá ho fyzicky napáda a vyhráža sa mu. Povinný svoje tvrdenia o tom, že navrhovateľka je agresívna, paranoidná, že ničí predmety okolo seba, že si zranenia spôsobuje sama a že je to naopak ona, ktorá ho fyzicky napáda a vyhráža sa mu, nijakým spôsobom nepreukázal a samotná skutočnosť, že navrhovateľka trpí duševnou poruchou (vid č.l.16 PV spisu) ním opísané správanie navrhovateľky nepreukazuje.

19. Pokiaľ povinný v odvolaní argumentoval tým, že zanechal spoločnej nehnuteľnosti všetky svoje drahé pracovné vybavenie potrebné k jeho práci a že osobne sa do spoločného domu musí dostať za prítomnosti svedkov, prípadného dohľadu polície aby si zobral svoje osobné veci a pracovné nástroje, odvolací súd uvádza, že tieto tvrdenia povinného nemôžu byť relevantným dôvodom pre zamietnutie návrhu navrhovateľky na vykazanie zo spoločného obydllia. Nič nebráni povinnému domáhať sa umožnenia jednorazového vstupu do obydllia za účelom vyzdvihnutia si osobných a pracovných vecí alebo pracovných nástrojov, hoc aj v prítomnosti tretej osoby, ako to sám načrtoľ.

20. Nedôvodná je námietka povinného, že konajúci súd rozhodol bez jeho vypočutia a ďalšieho dokazovania. V zmysle § 329 C.s.p., súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vyluču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Pred nariadením neodkladného opatrenia teda nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu dôvodná obava zo vzniku bezprostrednej ujmy alebo ohrozenia budúceho výkonu rozhodnutia. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), a skutočností, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Ak by sa v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia malo trvať na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov, mohol by byť účel tohto procesného inštitútu zmarený.

21. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

22. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že obsah odvolania povinného nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené, keď s poukazom na obsah odvolania pri viazanosti odvolacími dôvodmi sa povinnému nepodarilo v odvolacom konaní relevantne spochybniť existenciu navrhovateľkou osvedčených skutočností rozhodujúcich pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e, f) a h) C.s.p. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., a úspešnej navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o ich náhrade rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval

ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne - dovolacie dôvody a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).